

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **J. Z.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.5.2017, č. j. MSK 70435/2017, **o přestupku**,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 6.6.2017 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30.5.2017, č. j. MSK 70435/2017, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 16.12.2016, č. j. MMH/61776/2016-14 ve věci přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona a přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 téhož zákona, bylo potvrzeno. Žalobce v žalobě namítal, že mu nebylo bez zákonného zdůvodnění umožněno vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu, jakož i důkazům, které byly ve správním řízení provedeny, neboť správní orgán zcela bez logického zdůvodnění neakceptoval jeho řádnou a legitimní omluvu z ústního jednání. Uvedl, že se v projednávané věci vždy z ústních jednání náležitě předem a z důležitých důvodů omluvil a tyto důvody prokázal. Přístup správního orgánu, aby v lékařském potvrzení bylo výslovně uvedeno, že se žalobce nemůže účastnit ústního jednání,

shledal zcela formalistickým. Žalobce považoval za zřejmé, že v případě kdy nemůže vykonávat své zaměstnání, je jeho zdravotní stav na tolik závažný, že se nemůže účastnit ani jednání před správním orgánem.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 27.7.2017 uvedl, že důkazní břemeno v případě omluvy leží na žalobci, který se v situaci, kdy není doložen důvod omluvy z ústního jednání, vystavuje riziku, že jednání proběhne v jeho nepřítomnosti. Již v případě první omluvy žalobce z ústního jednání má žalovaný za to, že nemusela být magistrátem akceptována. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu z 21.6.2013, č. j. 6 As 25/2013-23 bod 15, jež vymezuje podmínky náležité omluvy. Žalovaný má za to, že správní orgán postupoval vůči žalobci maximálně vstřícně, když jej upozornil na skutečnost, že prozatím omluvu z ústního jednání neakceptuje, a dal mu možnost doložit důvody omluvy. Navrhl zamítnutí žaloby soudem.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem souhlasili.

Ze správních spisů byly zjištěny následující pro věc významné skutečnosti. Dne 12.8.2016 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 25.8.2016, ve věci přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d), písm. f) bod 5, kterých se měl žalobce dopustit úmyslně a přestupku z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce se dne 22.8.2016 dostavil ke správnímu orgánu I. stupně k nahlédnutí do spisu a omluvil se z nařízeného ústního jednání z důvodu plánované zahraniční dovolené. Uvedl, že omluvu doručí dodatečně vlastnoručně podepsanou. Písemnou omluvu žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně dne 25.8.2016. Omluva neobsahovala žádné písemnosti dokládající tvrzenou zahraniční dovolenou. Dne 9.9.2016 bylo žalobci doručeno předvolání k ústnímu jednání na 20.10.2016. Následně dne 17.10.2016 se žalobce emailem omluvil z jednání z důvodu nemoci. Přílohou zaslal potvrzení praktické lékařky pro dospělé MUDr. D. P., v němž je uvedeno, že je žalobce nadále v léčbě pro dg. M650 a na kontrolu je pozván dne 31.10.2016. Uvedené lékařské potvrzení neobsahovalo datum jeho vydání. Magistrát města Havířova dne 19.10.2016 vyrozuměl žalobce, že z omluvy, kterou zaslal emailovou korespondencí není zřejmé, zda je jeho zdravotní stav natolik vážný, že se k nařízenému ústnímu jednání nemůže dostavit a účastnit se jej. Vyzval proto žalobce k odstranění vady podání spočívající v uvedení data narození, trvalého pobytu, podpisu podatele (v souladu s ust. 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu) a doložení dokladu, z něhož bude patrné, že je jeho zdravotní stav tak vážný, že mu nedovoluje dostavit se k nařízenému ústnímu jednání a účastnit se jej. K odstranění vady stanovil správní orgán I. stupně žalobci lhůtu 5 dnů. V závěru uvedené výzvy správní orgán I. stupně uvedl, že v tuto chvíli omluvu žalobce hodnotí jako nedůvodnou a ústní jednání proběhne v plánovaném termínu. V případě, že omluvu doplní a bude správním orgánem vyhodnocena jako důvodná, bude ústní jednání opakováno,

k čemuž bude řádně a včas předvolán. Uvedená výzva byla žalobci doručena dne 27.10.2016 do vlastních rukou. Ústní jednání dne 20.10.2016 proběhlo za neúčasti žalobce. Dne 1.11.2016 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce se sdělením, že jeho zdravotní stav je vážný, což je patrné z lékařské zprávy, ze které vyplývá, že je v pracovní neschopnosti. Poznamenal, že pokud lékař konstatuje, že není schopen vykonávat práci, je nanejvýš zřejmé, že se nemůže dostavit k ústnímu jednání, a to právě ze zdravotních důvodů, které mu brání vykonávat jeho práci. K podání přiložil nedatované potvrzení praktické lékařky pro dospělé MUDr. D. P., v němž lékařka uvádí, že je žalobce nadále v léčení pro dg. M650, syndroma can carpi billat, praec sin, a je nadále práce neschopen do 30.11.2016. Následně dne 16.12.2016 Magistrát města Havířova vydal rozhodnutí č. j. MMH/61776/2016-14, jímž byl žalobce uznán vinným z výše uvedených přestupků.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 30.5.2017, č. j. MSK 70435/2017 tak, že jej zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Dle § 74 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění k datu napadeného rozhodnutí, o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Dle § 59 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

Podstatou námitek žalobce bylo, zda správní orgán I. stupně řádně vyhodnotil jeho omluvu z ústního jednání a věc projednal v jeho nepřítomnosti. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 16/2008-41 ze dne 30.5.2008, posouzení náležitosti omluvy nebo důležitosti důvodu bránícího účasti u jednání spadá do diskrečního oprávnění svěřeného správnímu orgánu ustanovením § 74 zákona o přestupcích. Je tedy na správním orgánu, jak vyhodnotí dostatečnost omluvy a důležitý důvod v ní obsažený.

Krajský soud konstatuje, že z lékařské zprávy přiložené k omluvě ze dne 17.10.2016 nebylo možno seznat, zda byl zdravotní stav žalobce natolik vážný, že se nemohl ústního jednání zúčastnit. Označení jeho onemocnění diagnózou M650 nic nevypovídá o závažnosti jeho nemoci. V omluvě ze dne 1.11.2016 byla již diagnóza označená kódem M650 specifikována, jako syndroma can carpi billat, neboli syndrom karpálního tunelu. Krajský soud zdůrazňuje, že jakákoli nemoc nemusí být nutně důvodem pro odročení ústního jednání, neboť každý nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení automaticky neomezuje v schopnosti dostavit se k ústnímu jednání a účastnit se jej. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14.6.2012, č. j. 1 As 55/2012 - 32 uvedl, že lékařská zpráva, která nezakazuje cestování ani nepředepisuje klid na lůžku, nemůže být považována za řádnou omluvu, která

opravňuje stěžovatele nedostavit se ke správnímu řízení. V daném případě uvedený druh onemocnění bez dalšího nenasvědčuje tomu, že by se žalobce nemohl dostavit k ústnímu jednání. V situaci, kdy by tomu ovšem tak bylo, měl žalobce povinnost tuto skutečnost přesvědčivě prokázat, k čemuž byl vyzván správním orgánem. O náležitostech omluvy byl žalobce poučen ve vyrozumění z 19.10.2016, zároveň byl upozorněn na skutečnost, že v tuto chvíli hodnotí správní orgán jeho omluvu jako nedůvodnou a za jakých podmínek bude ústní jednání opakováno. Žalobce v dodatečně zaslané omluvě dne 1.11.2016 pouze uvedl, že „nemůže vykonávat svou práci a je v pracovní neschopnosti, z čehož je zřejmé, že se nemůže dostavit k ústnímu jednání“. Dle názoru soudu z přiložené lékařské zprávy nevyplývá žádná skutečnost bránící žalobci se jednání zúčastnit. Lékařská zpráva nezakazuje cestování ani nepředepisuje klid na lůžku. Lze tedy uzavřít, že v daném případě byly splněny podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti žalobce, jelikož se z řádně nařízeného jednání náležitě neomluvil.

Na základě výše uvedeného neshledal soud žalobní námitky důvodnými a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud dle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 11.10.2017

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**